

ลองอ่านกันดูนะคะ

นำเสนอเมื่อ : 4 มี.ค. 2552

อยากให้อ่าน

ช่วงนี้ขยันค่ะ เพราะเทศกาลสอบของเราเวียนมาบรรจบอีกแล้ว หลังจากที่สอบไปเมื่อต้นเดือนได้ค้นพบว่าการไม่อ่านหนังสือแล้วไปสอบเนี่ย...มันคนโง่ซัด ๆ

เศร้านิดหน่อยเพราะทำใจอยู่แล้วก่อนสอบว่าไม่ได้อ่าน แต่ก่อเครียดค่ะ ทำข้อสอบไม่ได้นี่เครียดนะค่ะ เพราะจริง ๆ กอเป็นเรื่องที่เราผานตามาแล้วทั้งนั้น แต่จำไม่ได้เอง - - "

หลังจากที่ต่อสู้กับจิตใจตัวเองมานานพอสมควร ในที่สุดก็หยิบหนังสือมาอ่านจนได้อ่าน ๆ ไป พลิกไปพลิกหลัง เจอคำโดนใจคะ เลยนำมาฝาก ไม่เฉพาะนักกฎหมายเท่านั้นนะค่ะ แต่คิดว่าน่าจะนำไปเป็นพื้นฐานทางความคิดให้กับคนอื่น ๆ ไปด้วย

ลองอ่านกันดูนะคะ

"ในเวลาที่เขาพระพุทธเจ้าจะเลือกผู้พิพากษาก็ดี เลื่อนชั้นผู้พิพากษาก็ดี เขาพระพุทธเจ้าถือหลักในใจอยู่เพียงสองข้อ คือ ต้องมีสติปัญญาเฉียบแหลมเฉลียวฉลาดอย่างหนึ่ง และต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตอีกอย่างหนึ่ง พุทธสัน ๆ ต้องฉลาดและต้องไม่โกง ถ้าโกงก็ไม่ทันคนอื่น โง่ทก , จำเลยจะตมเอาได้ ทำให้เสียความยุติธรรม แต่ฉลาดแล้วโกงก็ทำให้เสียความยุติธรรมอีกเหมือนกัน จะซำยิงร้ายไปกันใหญ่ เขาพระพุทธเจ้ามิได้ไปสอบสวนหรือเอาใจใส่กิจธุระส่วนตัวของผู้พิพากษาแต่ละคน ใครจะกินเหล้าเที่ยวเตร่อย่างไร นอกเหนืออำนาจของเสนาบดีจะพึงบังคับบัญชา"

"เอ็งกินเหล้าเมายาไม่ว่าหรอก

แต่อย่าออกนอกทางไปให้เสียผล

จงอย่ากินสินบาทคาดสินบน

เรามันชนชั้นปัญญาตุลาการ"

"คนเราควรจะให้

แต่ไม่ควรจะขออะไรจากคนอื่น

ควรจะกินพอประมาณ

ไม่ควรจะมากเกินไปถึงท้องกาง

ควรจะช่วยเหลือคนอื่น ไม่ใช่เหยียบย่ำ

ควรจะใช้ "ไม่ควรคิดเป็นนายคน"

กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์

(พระบิดาแห่งวงการกฎหมายไทย)